

M-am cĂfrit... este totul pierdut?

MĂftrurie

Acum patru luni am avortat. A fost teribil... dar nu Ăŷtiam cĂftre cine sĂf mĂf îndrept: eram singurĂf, aveam 17 ani, nu Ăŷtiam fac... mama mea mĂf îndemna sĂf nu pĂfstreze copilul. ViaĂea pentru mine nu mai avea nici un sens...

DupĂf douĂf luni, în oraĂŷul meu a fost o misiune parohialĂf, un ciclu de predici, Ăŷi au venit Ăŷi tineri pentru a ne vorbi despre întâlnirea lor cu Dumnezeu. Era Ăŷi un preot; dacĂf voiam, puteam merge sĂf ne spovedim. Nu am îndrĂfznit sĂf o fac, dar cĂf am ridicat pentru a merge acasĂf, am izbucnit în lacrimi. Un preot s-a apropiat de mine ca sĂf-mi vorbeascĂf. I-am explicat ce mi s-a întâmplat: ne-am rugat Ăŷi mi-a propus sĂf cer iertarea lui Dumnezeu. M-am spovedit Ăŷi imediat m-am simĂŷit eliberat de o mare greutate.

Ăŷtiu cĂf mulĂŷi tineri se gĂfsesc în aceeaĂŷi situaĂŷie cu mine, pentru aceeaĂŷi greĂŷealĂf sau pentru altele, Ăŷi aĂŷi vre niciodatĂf nu este prea târziu sĂf-i cearĂf iertare lui Dumnezeu. ÎncredinĂŷaĂŷi-i suferinĂŷele voastre Ăŷi veĂŷi fi eliberaĂŷi.

Acum Ăŷtiu cĂf copilul meu se gĂfseĂŷte aproape de Dumnezeu. Cred cĂf m-a iertat Ăŷi cĂf se roagĂf pentru mine.

Florica